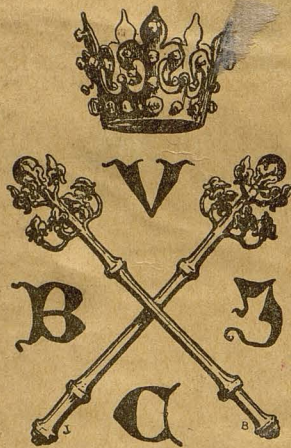

Poex: 1246

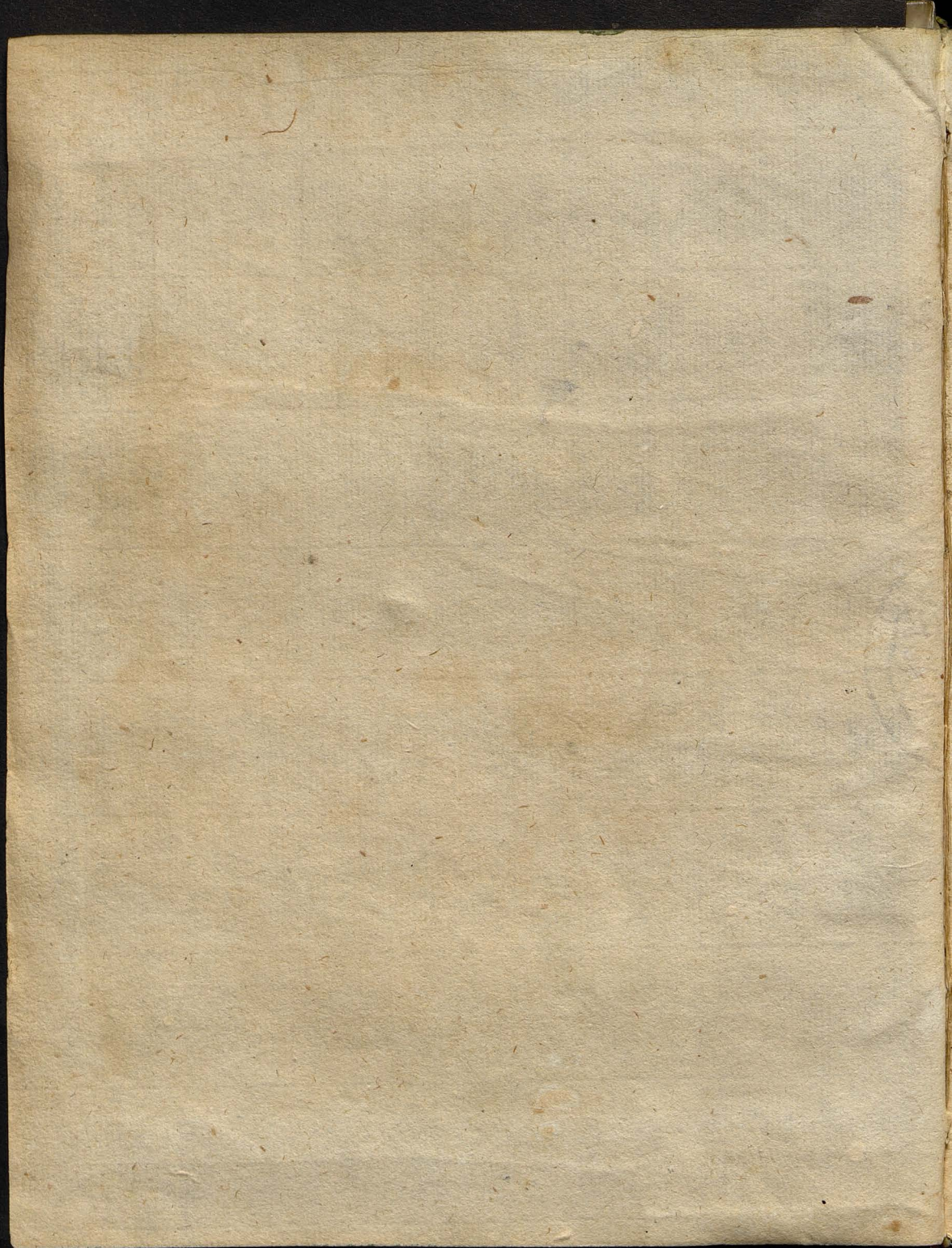

2530

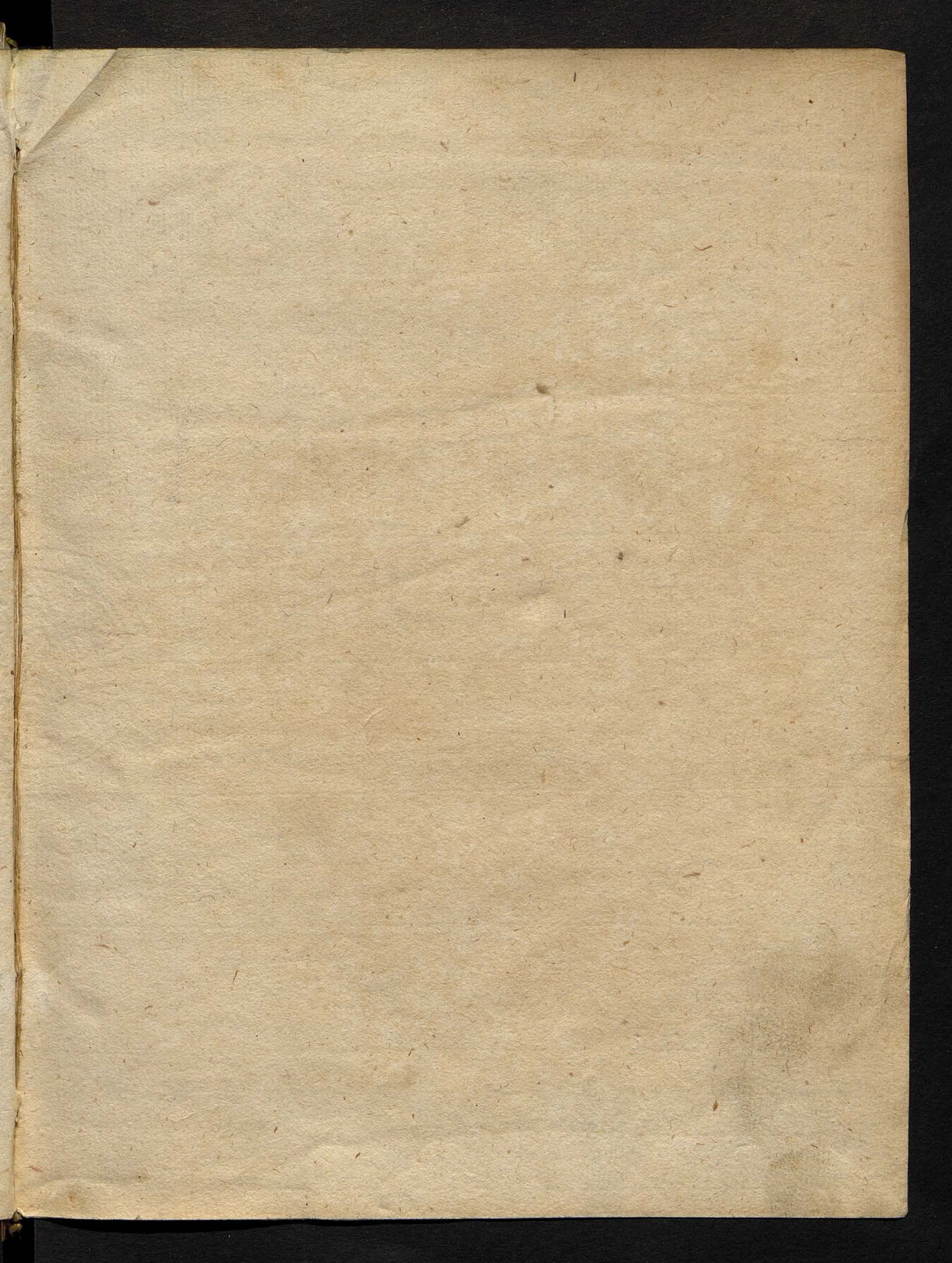

1869 11. 387

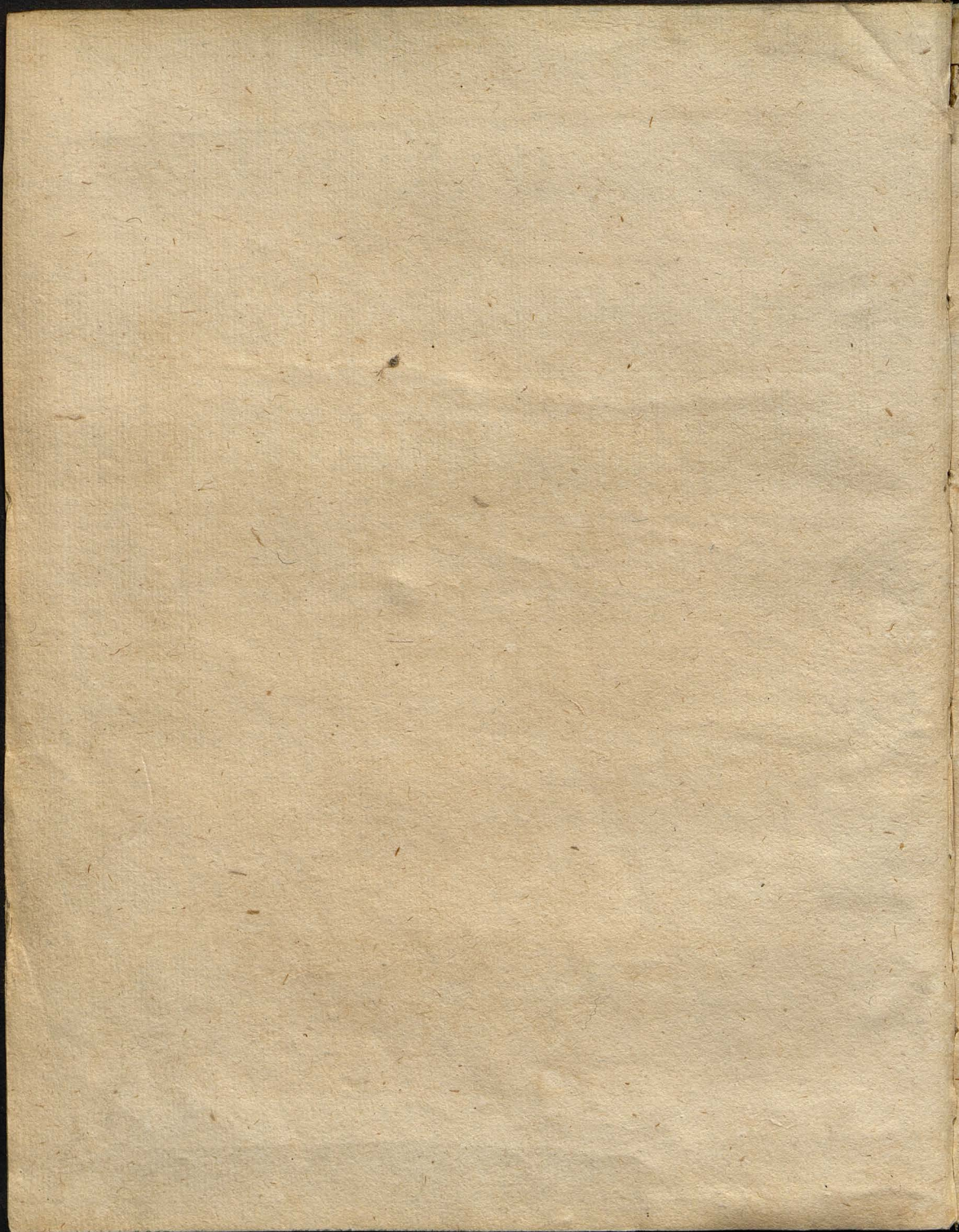

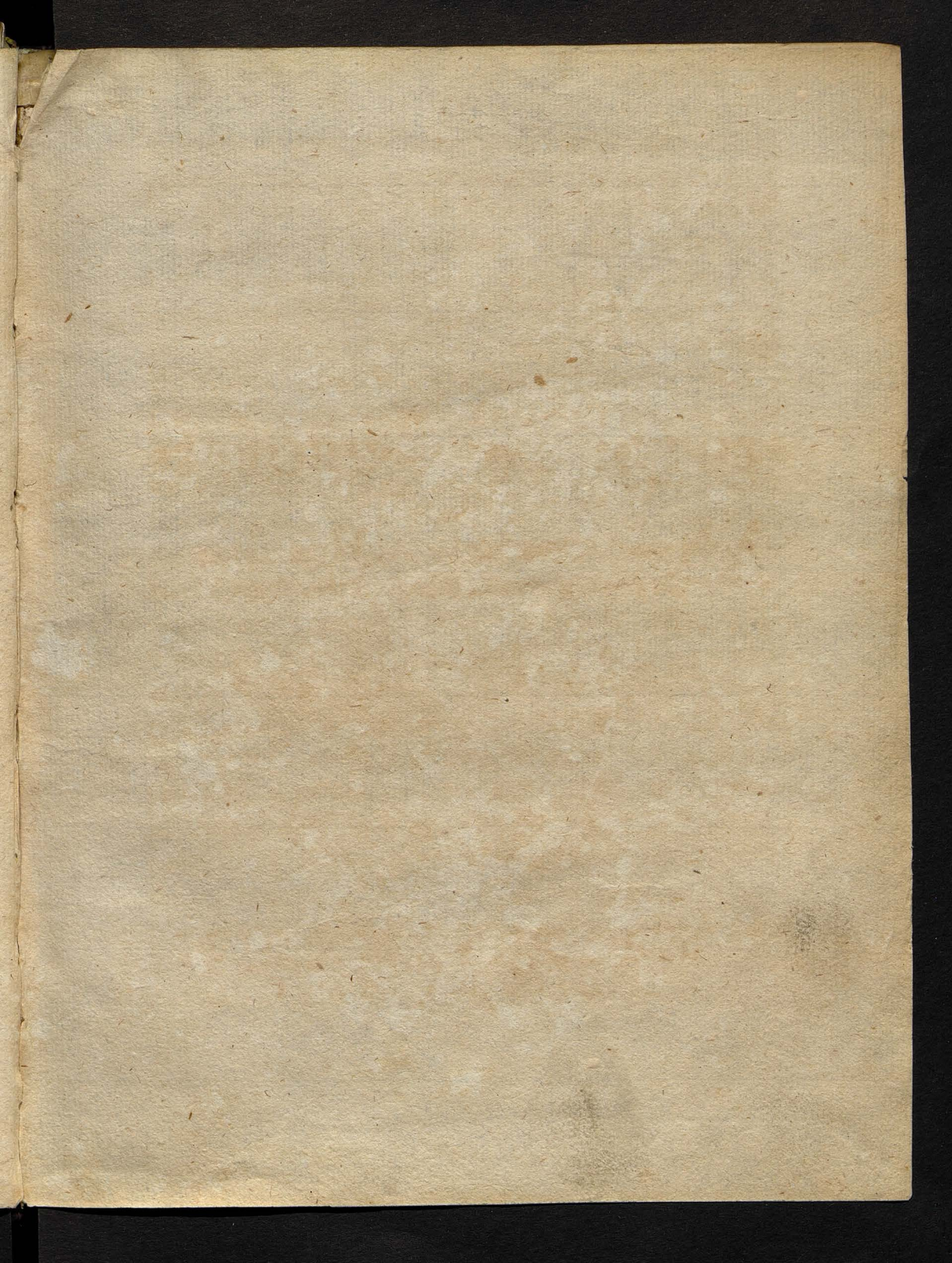

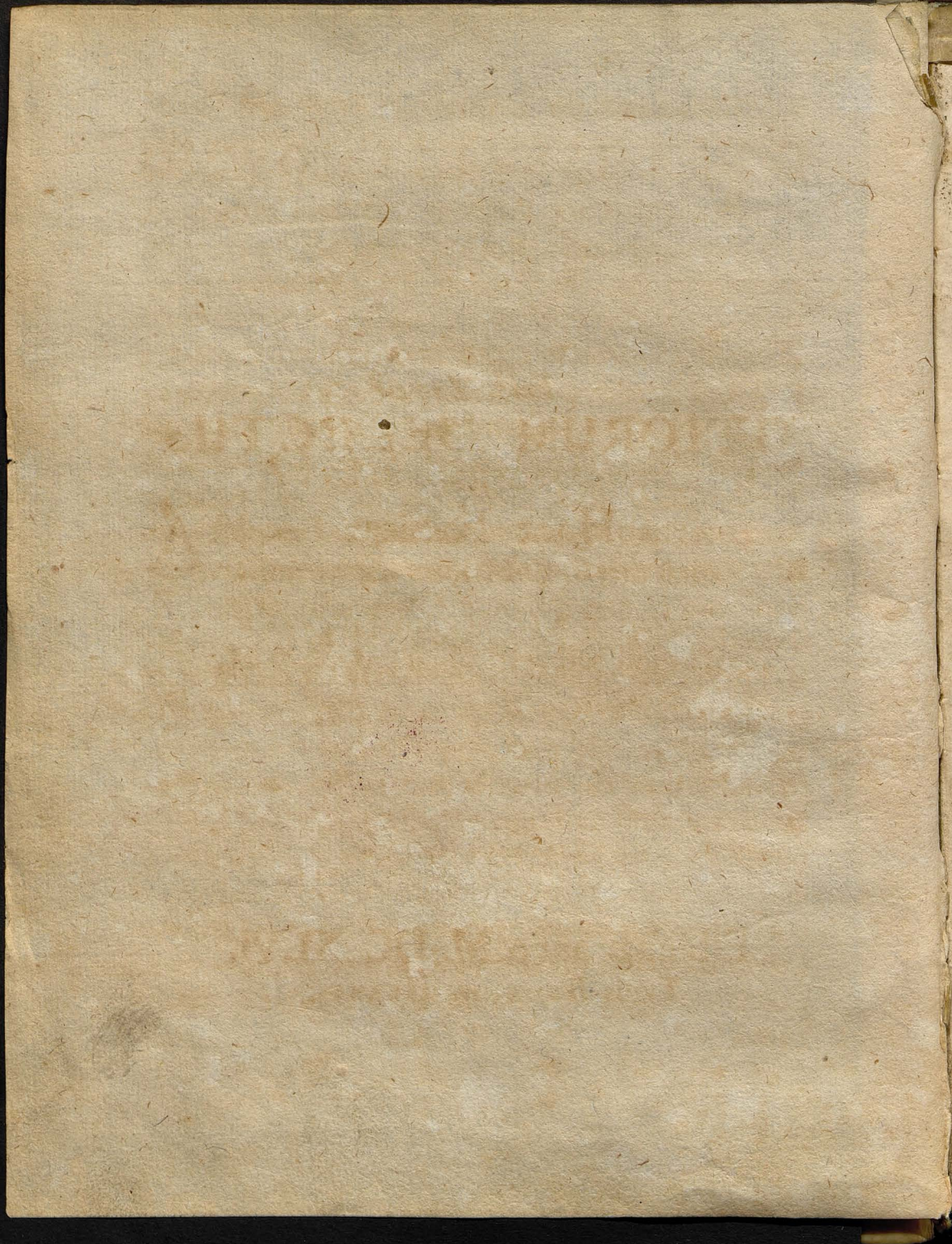

15300

23

Luctuosas Exeqvias
AMPLISSIMI CONSULTISSIMI
VIRI
DN. FRID. ZAMELII
Cos. Elbing. dignissimi,
Scholarchæ meritissimi,

Debito honoris & memorie
cultu prosequuntur

in

GYMNASIO ELBINGANO
Pieridum Sacris Addicti.

Mibi Nestoreo stillarent labra lepore,
Et fluerent Elegis verba ligata modis;
Nunc, nisi vel luctus lingvaria poneret ori,
Concinerem, rapiat quem fera Morta VIRUM.
Nempe suum multâ quem Curia laude Synergum,
Ipse Senatorum prædicat Ordo Senem,
Quem Patriæ pridem Musæ coluere Scholarcham,
Gnarum Pieriæ ritè præesse rei,
Qui novit binos facili conamine lingua
Fundere Romulidum Grajugenumq; sonos.
Quem Phœbus Vatem docuit dignissima Cedro
Et coelo facili condere metra pede:
Ut, quæ sponte sua numeros coiere sub aptos,
Exsuperent docti scripta Nasonis opus.
Nunc posuit fluidos annosi corporis artus,
Supremumq; Senex clausit in orbe diem:
Ac licet afficiat multorum pectora, digni
Vivere Nelëidis sæcla ruina VIRI;
Non tamen infelix vocitari jure meretur:
Qui satur & vitæ, laudeq; clarus obit:
Quin ego felicem laudo, quem taliter Orbe
Post mortem prohibet Vivida MVSA mori.

Ad Defunctum Dn. Scholarcham.

Tempus erat. Clariam quo rursus adire Zameli,
Debueras solito more Scholarcha domum,
Æmula quòd teneræ spectares prælia pubis,
Profectus specimen quæ dare prompta sui.

*Sed vocat ad superas, Vastum qui dirigit Orbem,
Numinis Imperio, Jova Monarcha domus:
Publica cœlicolũm quò spectes júbila cœtus,
Qui celebrare Deum voce paratus ovat.*

Franciscus Siefert Elb.

LESSUS ENCOMIASTICUS.

QVæ nova per Clarias resonant lamenta Cathedras,
Quis dolor exurgit Musis, quæ cura Lycæi
Mutua Gymnastas, Musæaq; corda flagellat?
Fallor, an exanimis Parcarum lege sequestrâ
Presby-Scholarcha cadit, quem dudum ferrea Clotho,
Corporis effœtæ vires, ac cana senectus,
Quæ vel Thessaliâ gravior depresserat Oetâ,
Destinat occiduum Libitinæ urnæq; cadaver?
Scilicet ipse cadit nulli revocandus in auras,
Stentoreo ut pulset tumuli clamore cavernam.
O Heliconiades, tanti cur causa furoris,
Tanta cruoribibis concessa potentia Parcis?
Omnibus in pretio gravitas rugæq; seniles,
Cycnæiq; simul reverentia magna capilli;
Nec tamen his capital, gyrata volumina fusò
Rumpere Presbyteris, niveus quos inficit albor
Occiput, & vegetumqueis corpore robur, Ephebîs.

Num Thracum Citharista sonò testudinis Orpheus
Movit Avernales, Acherontica regna, caminos:
Nec flexisse potis metricò ZAMELIUS ausu
Parcas, Getulis magis horrida monstra leanis,
Qvi sublimatò victor tentamine Musæ
Omnia devicit, quoquò sacer impetus egit?
Sic Therapocrene nusquam est, nec Phocidos undæ,
Vatibus unde manu spumantia præbet Apollo
Cymbia, luctificam possunt depellere mortem?
Hactenus errantes hederas, & laurea Vates
Texta tulit, capiti quæ rupe bivertice Pindi
Imposuit ter terna cohors; nunc taxa pullum
Sylvula præcingit tumulum, nubitq; cupressus.
Ast utinam Vates possent hunc reddere Vatem.
Phœbéis numeris, quis non nova carminis orsa
Ederet, & Pindum totumq; Heliconæ cieret?
Hoc etenim tellus se Prussica Vate superbam
Fæctat, ut Andino quondam se Mantua faustam
Extulit, aut Sulmo Nasone, Verona Catullo.
Mæret Habus, latè notum quem Musa Zameli
Reddidit, ipse dolet cum Najade Drusidos amnis.
Et procul, Elbingæ in gleba benè fertilis, arva
Doctiloquo toties versu cantata Zameli
Vndiq; colligent: ipsam quoniam luctus & Urbem
Occupat, & raptum deplorat Curia Patrem.
Qvisq; pias Manes Elegum vectare quadrigis
Certat,

Certat, & elogiis numerosæ laudis acervos
 Augmentare, licet non hæc augmenta requirant.
 Namq; aliis vivò peperit qui carmine vitam,
 Ipsemet eripuit se letho, & pulvere Lethes.
 Fama per ora Virum volitat plaudentibus alis,
 Sola soloq; nequit tectis sepelirier umbris.
 Taliter, Iliados dum conditor, orbeq; docta
 Æneis hinc superat, regna & Parnassia Phœbus
 Incolit, usq; recens revirescat Fama Zameli,
 Nescia Fama mori busto, Phœnicis ad instar
 Quæ se grandævam flammâ vivace propagat!

Alius.

Ἐπὶ ἀμφισβητῶσι πόλεις καὶ κλειτὸ Ὀμήρου,
 Ἐν μὲν σχεῖν δῖλον πᾶσα νόμιζε κλέος.
 Τίς καὶ ἐὼν πολίτην πόλιν εἰ Ζαμήλιον ἔυχῃ,
 εἰ φοίβοιο δίκην τῆνομα λαμπεῖαι;
 Ἀλλὰ σοὶ ἐχρῆσθαι δόβη' αὐτὸς, Δρῶσι περὶ σῆ,
 εἰς ἀεὶ κηρύξεισ' αἴψυ μάλιστα μάκαρ;

conscriptus

à

Friderico Hoffmanno.

O Fera, trux ô mors, vivos te cædere quisnam
 Jussit, & incurvâ falce secare bonos?

Credula

Credula ni Genitrix rupisset fœdera JOVÆ,
 Spicula quisq; feræ temneret atra necis.
 Et potuisset idem *Zamelius, Ille Poëta,*
Fax Patriæ existens, & tuba viva suæ:
 Sed frustra: propero perdit mors invida morsu
 Patrõnum, patrii spemq; decusq; soli,
 Doctrinâ magnum, vah, perdit & indole magnum!
 Gloria Musarum, qvi Charitumq; fuit!
 Exitit hic Patrii vah, portio Magna Senatus,
 Cujus erat patrii maxima cura boni!
 Sanè si quis erat Tithonia vivere sêcla,
 Talia, næ, functus vivere dignus erat.
 Par fuerat potius, cessasset vivere nunquam,
 Carmine quòd similem vix feret ulla dies.
 O igitur Clarii damnum lacrymabile cætus!
 Qvis largo mœstas non riget imbre genas?
 Pierides geminent lacrymosâ voce querelas,
 Effundant tristes nunc Charitesq; sonos.
 Rara avis in terris, nigroq; simillima Cygno
 Talis erat Vates, teste vel Invidiâ.
 Quisquis es ergo, dole, luge, sis sive Propinquus,
 Sive alius, Pietas hoc jubet atq; fides.
 Sed modicè; nimius qvia fletus nullius usus,
 E tumulo qvenquam nec revocare potest.
 Et figendus obex, & voce levare dolentes
 Præstat, eunt subito fata severa gradu.
 Ille probè cecinit vivus, jam mortuus, ardens
 Fax Cæli facta est, & Tuba viva DEI.

*Lugente, lubentèq; animo
 apposuit.*

Gregorius Braun Elb.

Sit sua laus aliis: sit HOMERUS ubiq; per orbem
 Notus in Eois occiduisq; plagis:
 Sit sua VIRGILIO laus non moritura MARONI,
 Carmine qui tetigit solis utramq; domum.
 Notus hic AUGUSTO, sit notior ille Monarchæ
 Pellæo Iuveni Principibusq; Viris.
 Pindaricum melos empireum jactetur ad æthram,
 Et NASONIS opus vel Venusinus apex.
 Inter at hos nulli cœlum verusq; J EHOVA
 In quo vera salus est sita, notus erat.
 Quippe superstitio, simulacraq; ficta Deorum,
 Ac Epicurus iners hos tenuere viros.
 Hanc ego notitiam non unius assis habebo,
 Notitiã ni sit circumamicta Dei.
 ZAMELIUS noster Vatum perpulchra Corona
 Ingenio, genio maximus, arte gravis
 Rem melius gessit, quæsiuit utrumq;, Poëta
 Magnis ille Viris notus, & ille Deo.
 Dulcia conscripsit metra, quæ typus edidit olim,
 Notus & hinc nostro tempore ritè manet.
 Quin erit haud dubiè venturo notior ævo,
 Post mortem rutili notus in axe Poli,

TUMULUS.

Hac scrobe ZAMELIUS, patrii pars summa Senatus,
 Defuncti posuit corporis exuvias.

Spiritus

Spiritus illius Mundumq; Orcumq; triumphat,

Et gaudet cælis, Cælicolumq; throno.

Discite, qui regitis patrium ratione tribunal,

Sincerè patrio consuluisse bono.

Qualis ZAMELIUM jam nunc manet æthere merces,

Contendat talem quisq; parare sibi.

*Condolentiæ ergo addere hæc
debit.*

Godofredus Richterus. T. P.

L Vgemus meritò, quibus & cum corpore fama
Interit, à vitâ nec superesse potest.
Sed quibus æternum pia nomen in orbe reliquit
Virtus, hos nimium non lacrymare decet.

Talis eras, cujus conduntur membra sepulchro,

Zameli. Patrii gloria magna soli.

Drusiaca prudens audisti Consul in urbe,

Semper & in Patriæ commoda quæq; vigil

Carminè sudasti docto inclarescere mundo,

Carmina dum Vatum nocte dieq; teris.

Hinc et Phæbéâ lauro redimitus, & inter

Aonios Vates gemma corusca nites.

Nunc quæ terra colit, fastidis Delphica ferta,

Et spernis, quicquid Naso Maroq; docent.

Quippe Deus Lauro Te non marcente coronat,

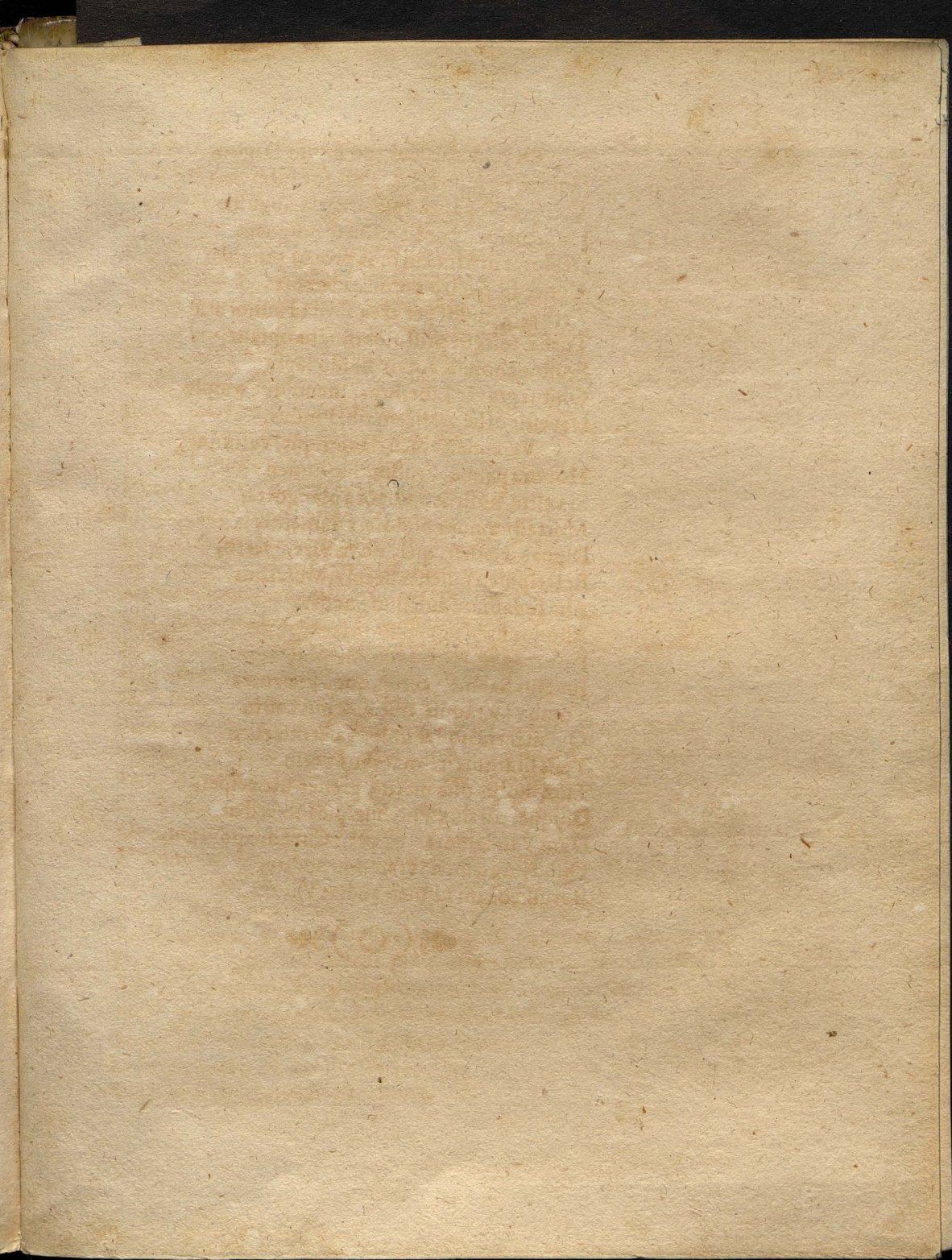
Et nosti Angelicis verba ligare modis.

O dulces numeros, non visaq; carmina mundo,

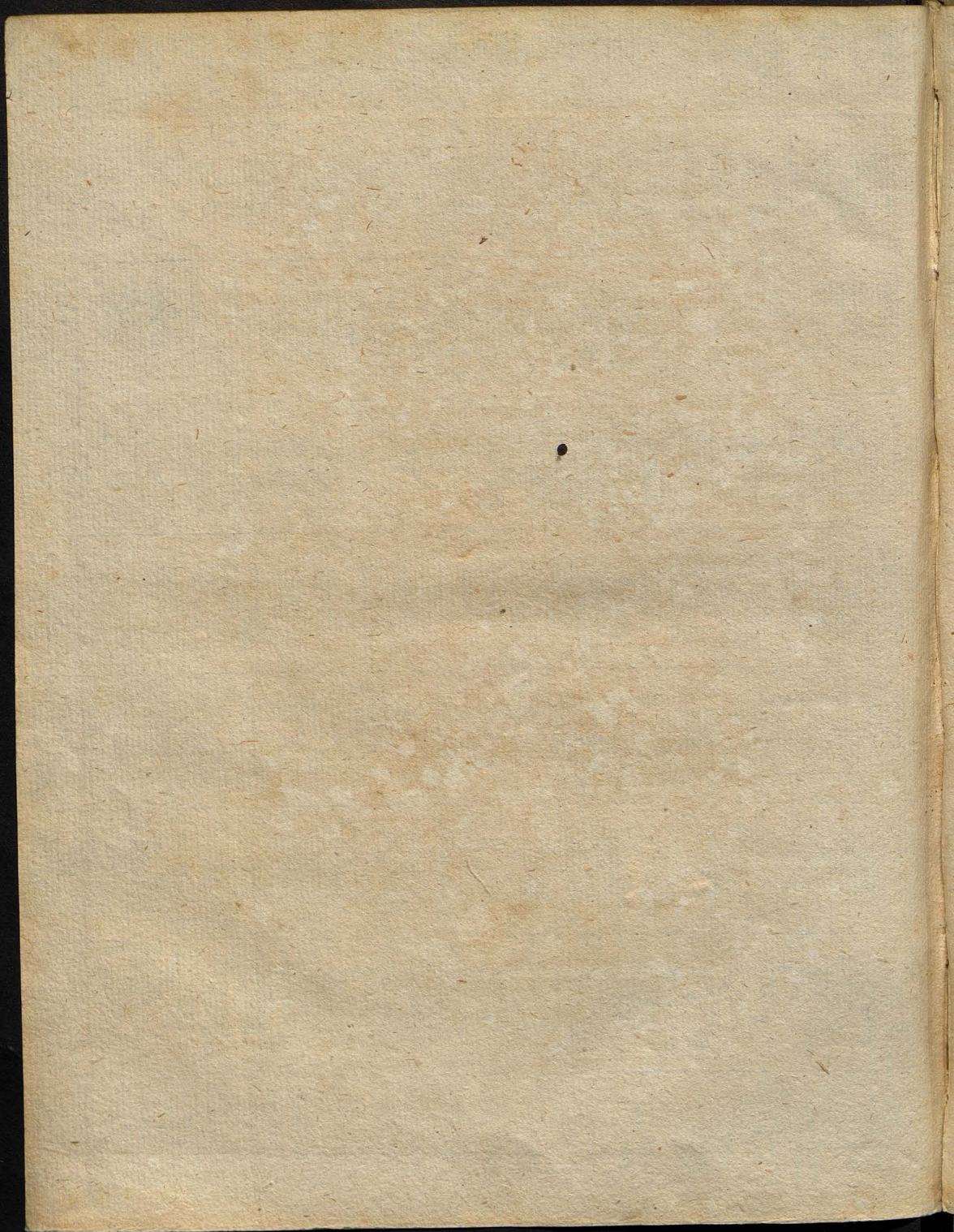
Da tandem nobis his quoq; Christe, frui!

Franciscus Helyving. Elb.

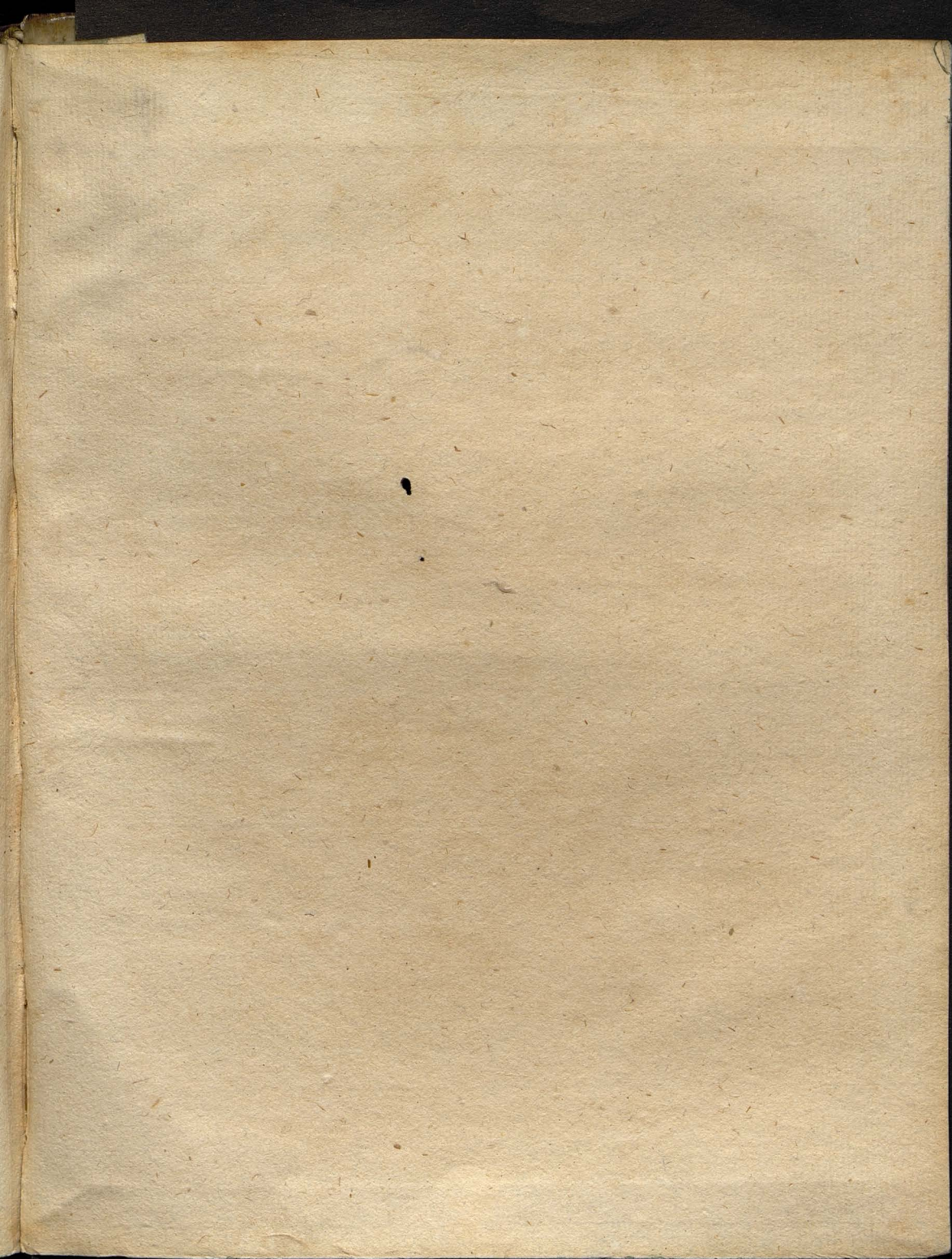

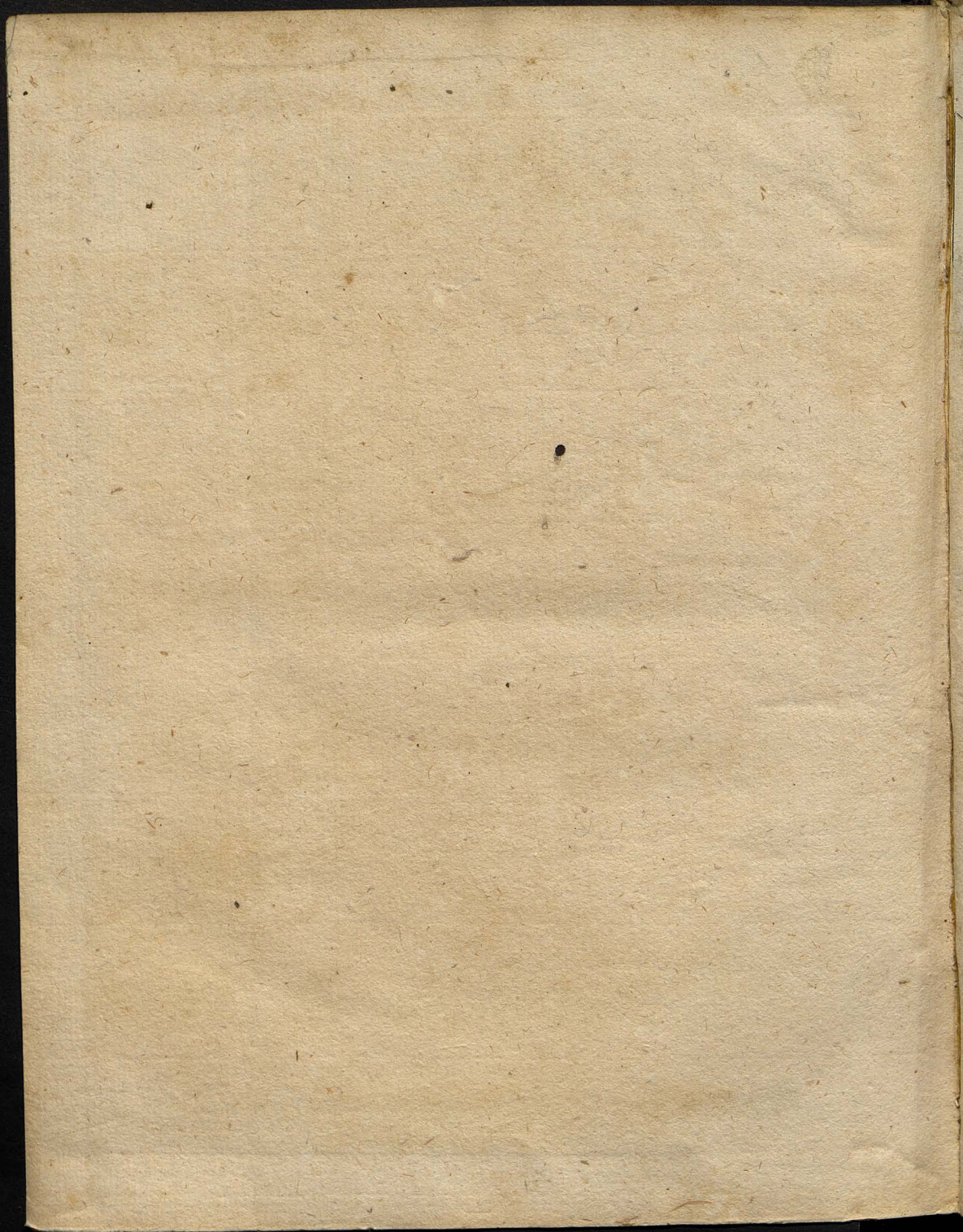

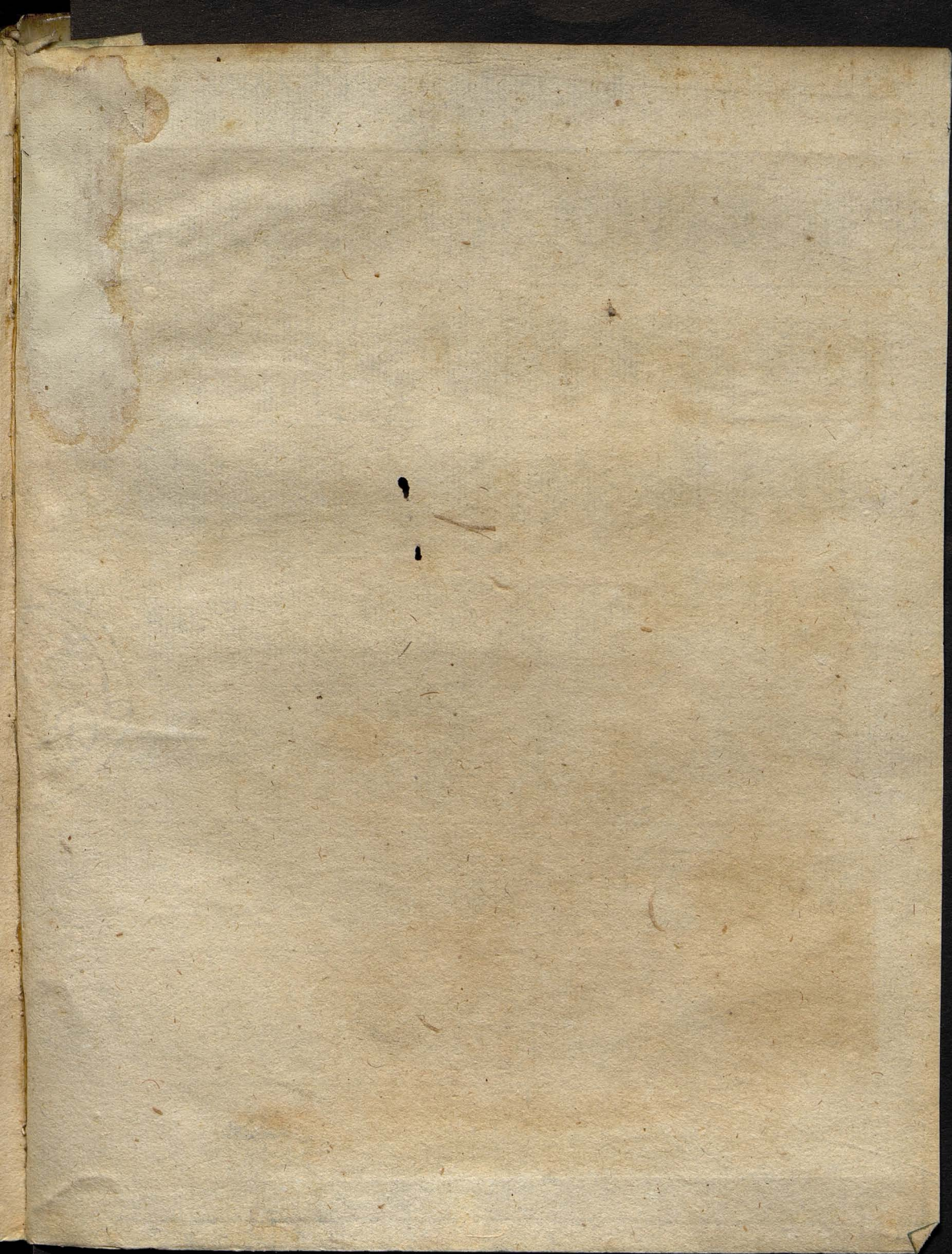

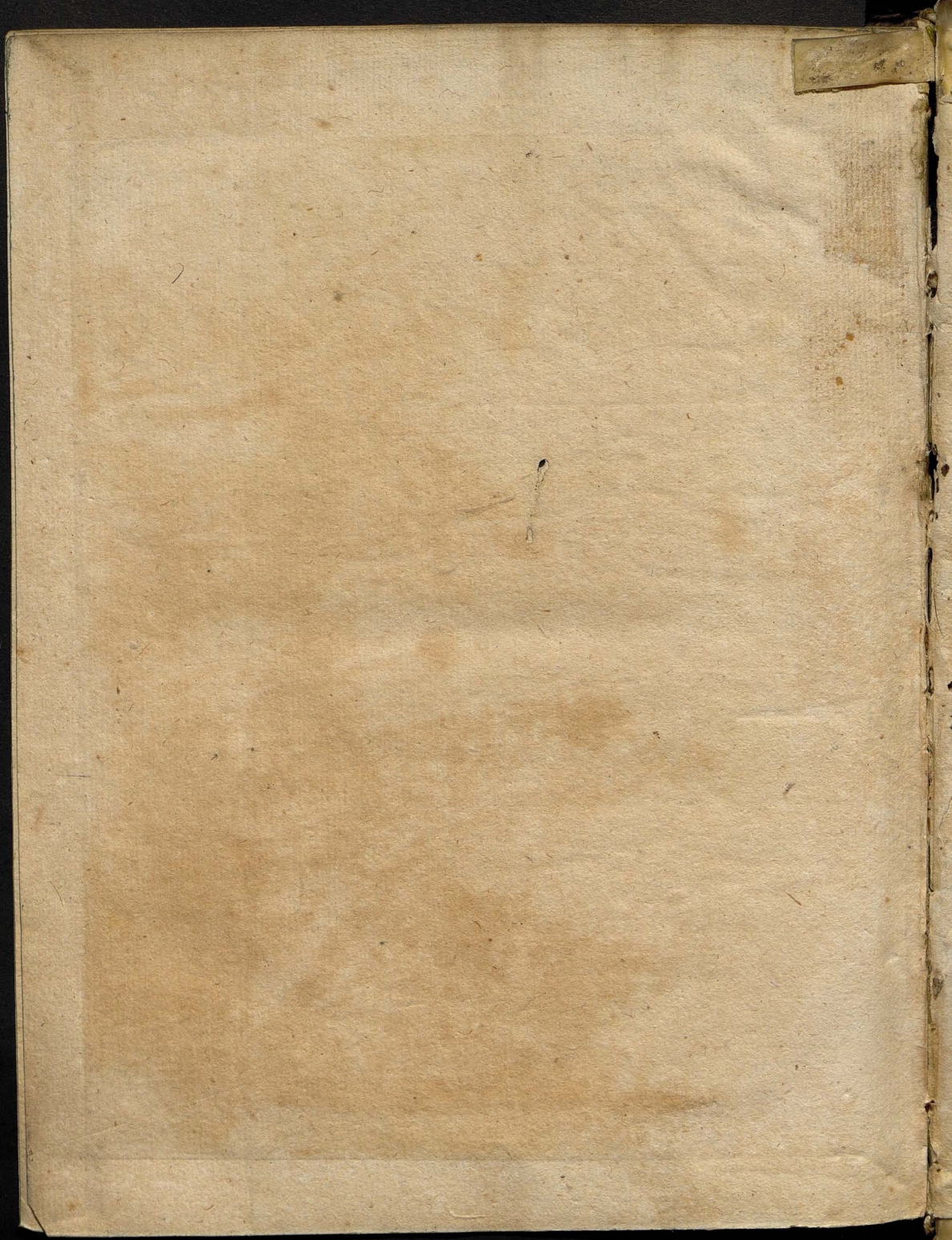

stdr0019523

Biblioteka Jagiellońska

